

252054

Куда

Київ, 54,
вуч. Гкалова 52,
кв. 38

Кому

Маняку
Володимиру Антоновичу

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

Вінницька область
Хозятинський р-н
с. Іванківці
Киричук Костянтин Іван.

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Шановний Володимир Антонович Маняк!

Я мешкаю с. Іванківцях Євразій-
ського району Вінницької області
Кірилюк Євсейянтин Іванович
звертаюсь до Вас із своїм свід-
ченням до книги-меморіалу.

Мене довго тривожила і тривожить дум-
ка про голод 1933 року і важкі наслідки
від нього. Така велика смертність від
голоду - це катастрофічна трагедія, до
якої привів Сталін і його спідручні по від-
ношенню до українських селян того часу.

Страшно споминати весну 1933 року,
цю "білу пляму" в історії українського народу.

Низький поклін секретареві правління
Спілки письменників України поету Борису
Олійнику за пропозицію з'ясування причин
голоду на Україні в 1933 році.

Вдячний я і письменникові Володимир
Антоновичу Маняку за участь у випуску
такої книги-меморіалу. Ваша замітка
в газеті мене глибоко стривожила.

Сьогоднішні і майбутні покоління повинні знати цю страшну трагедію 1933 року. Багато, щоб вона більше не повторилась. Голод був вчинений цілеспрямовано без централизованної допомоги населенню. Вину історія залишає за Сталіним і його стурдуваними Молотовим і Кагановичем.

Вічне прокляття їм від українського народу за цю "білу пляму". Хотіли привести деякі спогади про весну 1933 року. Було в той час 12 років. Братів я не мав. Було чотири сестри, із яких одна загинула з голоду. На моїх очах загинув з голоду і мій батько. Мати померла за рік до голоду. Варчили лободу і кропиву, за чим і жили. Носи опухали і блищали. Я спасався тим, що нас кодову в сусідки, пив молоко. Двір заріс високим бур'яном. В бур'яні часто були невідомі трупні. Хто мав трохи сил, закопував ці трупи, як скотину.

Люди ходили по полях і викопували
терпінню знову картоплю, яку гнітили і
пекли з неї "бідни". Це сильно опу-
хав, рухатись вже не міг, чекав смерті.
Деякі ходили з мимухами.

На своєму полі в мене був добрий
уроксай пшениці. Я разів два трохи
жарвав колосків. Мене зловили і крен-
ко побили, забрали трохи з колосками.

Я жив в селі Окарпіннях Хмельниць-
кого району Вінницької області.

Чілки свавлля і беззаконня Сталіна
привели до таких страшних жертв.

Без початку вгд голодної смерті
пропали мільйони роботящих людей.

Коли я споминаю цю голодну весну,
хочеться плакати за рідними, за близькими
ми, за всіма людьми, хто потерпів вгд
цтвї страшної трагедії. Туди мої
наповнюються гнівом і обуренням проти
злочинів, заподіяних моєму народові.
Довго я думав, чи появляться люди,
які подумують про цю страшну

трагедію 1933-го року. і оставлять
це в історії українського народу.

Цілую, мої дорогі українські зем-
ляки! Я протримую і єднаюсь з
Вашими думками. Гейборз Вас не
забуде.

З повагою до Вас
Костянтин Іванович Гиринчук.

19/хт - 1988р.